

Όταν η Κοκκινιά έγινε Νίκαια

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Έπειτα από διάλογο χρόνων ο Δήμος Νέας Κοκκινιάς αποφασίζει ότι οι συνθήκες έχουν ωριμάσει και ότι το προάστιο αυτό του Πειραιά πρέπει να πάρει ένα όνομα που θα αντανakλά την ιστορική σημασία και τη μεγάλη συμβολή των μικρασιατικών πόλεων, του Πόντου και της Θράκης «κατά τους μακρούς αγώνες προς αποκατάστασιν της Εθνικής Ενότητας».

Έτσι, **στις 5 Οκτωβρίου 1939**, επί δημαρχίας Ιωάννου Μήλιου, ο Δήμος ανακοινώνει (με κάθε επισημότητα) τη διενέργεια διαγωνισμού για τη μετονομασία της πόλης.

Το έπαθλο είναι 2.000 δρχ. και βασικός όρος είναι ότι τα προτεινόμενα ονόματα θα πρέπει να αναφέρονται σε ιστορικές πόλεις της Μικράς Ασίας, του Πόντου ή της Θράκης, και οι συλλαβές τους να μην είναι παραπάνω από τρεις!

Κάποιοι σκέφτηκαν ότι στην Κοκκινιά θα ταίριαζε -μεταξύ άλλων- το όνομα Μίλητος ή Ίλιον ή Έφεσος ή Τροία ή Πάφρα ή Ναζλί. «Άπειρες προτάσεις», σχολίασε ο τοπικός Τύπος.

Ἐν Νέᾳ Κοκκινίᾳ, τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1939

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Πρὸς γνῶσιν τοῦ ὑμετέρου ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ παρακα-
λοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι, δημοσιεύσετε τὴν κατωτέρω εἴδησιν
περὶ τῆς μετονομασίας τῆς ἡμετέρας πόλεως. -

Ἡ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ

Ὁ Δῆμος Νέας Κοκκινιάς ἐν τῇ διηνεκεῖ προσπάθειά τοῦ
καθορισμοῦ τῆς σοβαρυτάτης ἱστορικῆς σημασίας καὶ τῆς μεγάλης
συμβολῆς τῶν Μικρασιατικῶν πόλεων, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Θράκης
κατὰ τοὺς μακροὺς ἀγῶνας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Ἑθνικῆς ὁνό-
τητος, ἀπεφάσισεν ὅπως μετονομάσῃ τὴν πόλιν τῆς Νέας Κοκκινιάς
καὶ καλεῖ πάντα, δυνάμενον καὶ ἐπιθυμοῦντα ὅπως ὑποβάλῃ ἐγγράφως
εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑθνικῆς Γραμματείας τοῦ Δήμου, μέχρι τῆς 30ῆς
νοεμβρίου ἐ.ε., πρότασιν ἢ γνώμας νέου ὀνόματος τῆς πόλεως. -

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερομένους λόγους τὰ προτεινόμενα ὀνό-
ματα πρέπει ὅπωςδῆποτε νὰ ἀναφέρονται εἰς ἱστορικές πόλεις τῆς
Μ. Ἀσίας, τοῦ Πόντου ἢ τῆς Θράκης καὶ νὰ εἶναι λέξεις δισύλλαβοι
ἢ τὸ πολὺ τρισύλλαβοι. -

Ἡ ἐπιτυχεστέρα ὀνομασία θέλει βραβευθῇ διὰ χρηματικοῦ
βραβεῖου δραχμῶν 2.000. - "

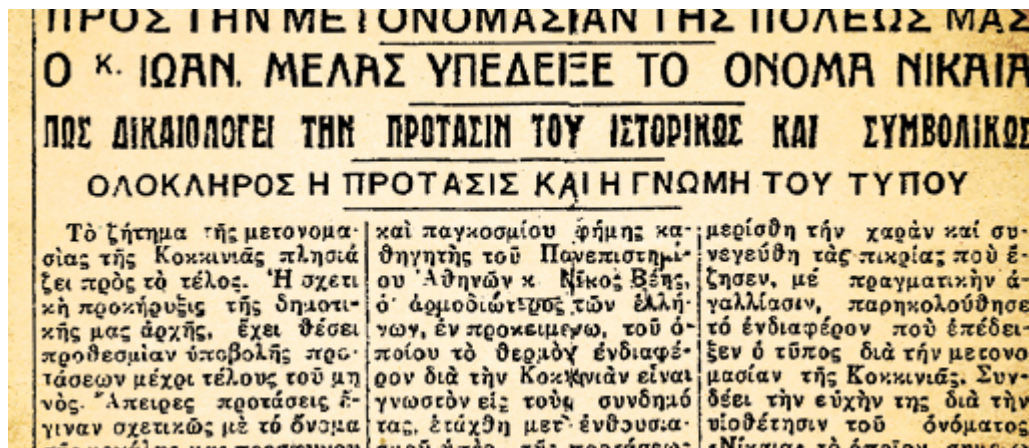
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Δήμου.)

Ένα όνομα όμως που πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις ξεχώριζε από τα άλλα. «Προκάλεσε το κοινό ενδιαφέρον», αναφέρουν δημοσιεύματα. Η Νίκαια είναι τρισύλλαβο όνομα, και σύμφωνα με τον δικηγόρο, ερευνητή-συγγραφέα Ιωάννη Μελά, που κατέθεσε την πρόταση, «Ελληνισμός και Χριστιανισμός άνευ της Νικαίας, είναι ακατανόητοι».

Ο Τύπος της εποχής φιλοξένησε ολόκληρη την τεκμηριωμένη πρόταση του Ιωάννη Μελά (ο οποίος αργότερα εξελέγη δήμαρχος Νίκαιας και βουλευτής Πειραιά, και διατέλεσε υπουργός Εμπορίου). Το βασικό επιχείρημα ήταν ότι πόλεις με μικρότερη εθνική ή θρησκευτική σημασία, όπως η Φιλαδέλφεια, η Μάδυτος, το Ικόνιο, είχαν ήδη βρει τη... θέση τους ως νέες προσφυγικές πόλεις στην Ελλάδα. «Η Νίκαια παρηγκωνίσθη και ελησμονήθη τελείως, ουδέ μικρού προσφυγικού

καταυλισμού αξιωθέντος να λάβη το όνομα αυτής», γράφει.

Υπέρ της πρότασης Μελά τάσσεται με επιστολή του και ο διεθνούς φήμης καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Νίκος Βέης.

Σχεδόν ένα χρόνο μετά, στις 3 Σεπτεμβρίου 1940, δημοσιεύεται στο Φύλλο 271Α της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως η απόφαση. Είναι επίσημο: η Νέα Κοκκινιά μετονομάζεται σε Νίκαια και ο ομώνυμος Δήμος σε Δήμο Νίκαιας, Νομού Αττικής και Βοιωτίας.

Ωστόσο, η τραγωδία της 17ης Αυγούστου 1944 θα μείνει στην ιστορία ως το Μπλόκο της Κόκκινιάς. Το νέο όνομα της περιοχής, Νίκαια, θα αρχίσει να χρησιμοποιείται από τους κατοίκους αμέσως μετά την Απελευθέρωση

Πηγή: pontos-news.gr